

Pastiersky list zboru biskupov ECAV na Slovensku k Svätodušným sviatkom 2019

Milé sestry a milí bratia! Srdečne vás pozdravujeme v tieto Svätodušné sviatky Božím slovom zo Sk 4, 32-33: „A to množstvo veriacich bolo jedno srdce a jedna duša: a nikto z toho, čo mal, nič nepokladal za svoje, ale všetko im bolo spoločné. Apoštolovia však veľmi mocne vydávali svedectvo o vzkriesení Pána Ježiša a veľká milosť spočinula na nich na všetkých.“

Duch Svätý zjednocuje. Dáva jednotu v rozmanitosti, porozumenie v rozdielnosti, blízkosť napriek vzdialenosti.

O jednote, vzácnnej a neobyčajne hlbokoj vypovedá prečítané Božie slovo a charakterizuje spoločenstvo prvých kresťanov v Jeruzaleme: „boli jedno srdce a jedna duša“. V situácii bezprostredne po zoslaní Ducha Svätého vnímame vnútorne tak stmelené spoločenstvo, že dokonca aj majetok dávajú do spoločného. Čítame ďalej vo veršoch 34 a 35: „medzi nimi totiž nikto nebol núdzny, lebo všetci, ktorí mali polia alebo domy, predávali ich, a čo utržili, prinášali, skladali apoštolom k nohám a každému nadelili, koľko potreboval“. Aká to musela byť dôvera, aké zodpovedné jednanie, čestnosť, charakternosť, keď to, na čom si toľko zakladáme, na našich majetkoch, oni dokázali venovať do spoločného a spravodlivo rozdeliť. To vyzerá ako utópia. Bola to však realita konania Božieho Ducha. Takto im otváral oči pre to, čo je dôležité, pre správne nastavenie hodnôt a oni vedeli, že dostali ďaleko, ďaleko viac ako majú a môžu dať. Plnosť Ducha.

Ako veľmi potrebujeme oživujúce a zjednocujúce konanie Božieho Ducha aj dnes v našej cirkvi. Tam, kde sú spory a rozdelenie, nemôže byť Boží Duch. Rozdelená cirkev pustne, rozdvojený dom padá. To, čo má byť Ducha plné sa mení na bezduché. Veď prečo inak by sme čelili úpadku členstva, prečo pribúda zborov, ktoré sú de facto mŕtve, prečo naše spoločenstvá starnú a práca s mládežou je najproblémovejšou časťou našej služby? Demografický vývoj a dedičstvo minulosti sú síce realitou, ktorá sa podpisuje na tejto situácii, ale treba vidieť aj to, že v tom istom prostredí, v tých istých podmienkach sú kresťanské cirkvi, ktoré rastú. Naša cirkev má úžasný historický príbeh, mnoho horlivých a oduševnených pracovníkov aj dnes, nikdy nemala lepšie podmienky na svoje fungovanie, čo sa týka slobody, možností pre rôzne aktivity a programy, školstvo, diakoniu. Vnímame však, že potrebujeme nové impulzy, novú iniciatívu viery, nové zapálenie pre Božie dielo, a to dáva Boží Duch.

Chceli by sme vás všetkých pozvať: Spájajme sily. Dávajme to, čo máme dobré a cenné do spoločného. Nehľadajme čo nás rozdeľuje, ale to, čo nás spája. Veď predsa toho je oveľa viac. Nebojujme proti sebe, ale za spoločnú vec, za Kristovu cirkev, za našu ECAV, naše zbory, aj jednotlivcov.

Prosme o konanie Božieho Ducha. „Veď Syn človeka prišiel, aby hľadal a spasil, čo bolo zahynulo“. L 19, 10 „Vanutím Božieho Ducha sa zo suchých kostí stali živé bytosti“. Ez 37. Boží Duch nás privedie cez pokánie k novému životu.

Keď sa na prvé Letnice pod mocným vplyvom Ducha Svätého obracali ľudia k Bohu, pýtali sa aj ostatní: „Čo máme robiť“? Apoštol Peter im povedal: „Kajajte sa! A nech sa dá každý pokrstiť v meno Ježiša Krista, na odpustenie hriechov. A prijmete dar Ducha Svätého“. Sk 2,38 Aké jednoduché a aké náročné zároveň.

Preto prosme s o to väčšou vrúcnosťou a vytrvalosťou: Príď Duchu svätý! Obživ nás. Naplň nás svojimi darmi. Spoj nás ku vzájomnej jednote. Daj silu a odvahu k pokániu a daruj nový život. Amen

*Mgr. Ivan Elko, generálny biskup
Mgr. Ján Hroboň, biskup ZD
Mgr. Slavomír Sabol, biskup VD*